

Suljetut ovet avattiin turkulaisille

(Turun Sanomat, Harri Ahola, 25.5.2014)

Kun **Heikki Aromaa** ensimmäisen kerran astui Wärtsilän konepajaan töihin vuonna 1983, pääsi nuori viilari tekemään moottoreita laivoihin. Nyt koneet ovat poissa ja vuosikymmenten lian pimentämät ikkunat päästävät vähäistä valoa autioon halliin.

Moottoreiden valmistus siirtyi kymmenen vuotta sitten Italiaan ja sen jälkeen konepaja on toiminut tähän kevääseen saakka varastona. Pian se täytyy hulppeista loft-asunnoista, mikä ei aikanaan olisi nuoren viilarin ajatusmaailmassa kuulostanut mahdolliselta.

”Ei se ihan ensimmäisenä päähän pälkähtänyt. Mutta maailma on muuttunut vuodessta 1983”, aromaa toteaa.

Nyt 80 tonnin nostureiden alla on töissä YH-kotien aluejohtaja **Ikka Utriainen**, joka Wärtsilän haalareiden sijaan on pukeutunut hellepäivänäkin kauluspaitaan.

Neljä tavallista kerrostaloa

Konepaja oli yksi kohde Turun seudun arkkitehtien lauantaina järjestämässä Suljetut tilat – kierroksissa. Tarkoitus oli päästää turkulaiset tutustumaan tavalliseen suljettujen ovien takana olevaan maailmaan. L-tehtaan lisäksi halukkaat pääsivät tutustumaan Turku Energian voimalarakennukseen ja vanhaan kaasukelloon.

Tarkoitus on, että asuntojen rakennustyöt alkaisivat jo loppukesästä L-tehtaanakin tunnetun rakennuksen uusimassa päässä eli vuonna 1958 rakennetussa asennushallin jatko-osassa.

Mikään pieni hanke ei ole kyseessä, sillä Utraisen mukaan konepajaan mahtuu neljä tavallista kerrostaloa.

Nyt vanhasta teollisuushistoriasta muistuttavat ulkokuoren lisäksi kaksi 80 tonnin nosturia ja koneiden koekäyttöä varten rakennettu neljän metrin paksuinen betonilaatta perustuksissa. Näitäkin nostureita odottaa purkaminen.

23 metriä maanpinnasta

Jos konepajassa asunnot rakentuvat pian, niin vain kivenheiton päähän vuonna 1912 rakennettu kaasukello on jäänyt limboon. Turku Energia osti rakennuksen kaupungilta yhdellä eurolla vuonna 2002 ja suunnitelmat olivat hienot.

Kaasukellon huipulle oli tarkoitus rakentaa toimistotiloja sekä näköalavintola, josta olisi avautunut maisema jopa aina Airistolle saakka. Tällä hetkellä suunnitelmat ovat kuitenkin jäissä.

Ispoisissa asuvat **Tiina Nurmi** ja **Tero Kähärä** ottavat kuvia 23 metrin korkeudella sijaitsevan kaasukellon yläkerroksen pienistä ikkunoista ja muista yksityiskohdista. He ovat usein ohikulkiessaan miettineet, mitä kaasukellon sisällä on.

Lauantaina koetti tilaisuus tutustua noin 850 neliön kokoiseen puolipalloon asiantuntijoiden opastuksella.

”Olen kiinnostunut autoista tiloista”, Nurmi toteaa.

Arkkitehti luottaa toteutumiseen

Yhtenä oppaista toimii arkkitehti **Heimo Paukkunen**, joka on vastannut kaasukellon uudistamisesta. Hän on edelleen luottavainen, että tilat otetaan hyötykäyttöön ennemmin tai myöhemmin.

"On harvinaista, että tällainen kohde jää roikkumaan. Tämä oli tavattoman mielenkiintoinen mutta työläs työ", Paukkunen kuvailee.

Nyt pimeä, helteisenä päivänä lähes tukahduttavan hikinen tila suorastaan tulvisi valoa, jos Paukkusen suunnitelma olisi jo toteutettu. Siinä kolmasosa kupolimaisesta katosta korvataan lasikatteella, joka toisi tilaan aivan erilaisen valon.

Suljetut tilat järjestettiin tänä vuonna ensimmäistä kertaa, mutta siitä on tarkoitus tehdä säännöllinen tapahtuma.